

R A M O N A
S M E R E C I U C

imperfect

p o e z i i

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV, 2021

C U P R I N S

Imperfect	5
(doi)	7
(trei)	9
(patru)	11
(cinci)	13
(șase)	15
(șapte).....	17
(opt).....	19
(nouă)	21
(zece).....	23
(unsprezece)	25
(doisprezece)	27
(treisprezece)	28
(paisprezece)	29
(cincisprezece)	31
(șaisprezece).....	33
(șaptesprezece).....	35
(optsprezece).....	37
(nouăsprezece)	39
(douăzeci)	40
(douăzeci și unu)	41
(douăzeci și doi)	43
(douăzeci și trei).....	44

(douăzeci și patru)	47
(douăzeci și cinci)	48
(douăzeci și șase)	50
(douăzeci și șapte)	51
(douăzeci și opt)	53
(douăzeci și nouă)	54
(treizeci)	55
(treizeci și unu)	57
(treizeci și doi)	59
(treizeci și trei)	61
(treizeci și patru)	63
(treizeci și cinci)	64
(treizeci și șase)	66
(treizeci și șapte)	67
(treizeci și opt)	69

EDITORI:

Manager Iuliana Răducan
Referent Elena Dițu

GRAFICA:

Cristina Mureșan

CORECTURĂ:

Sandra Reit

DESIGN

TEHNOREDACTARE:
Irinel Merlușcă

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

SMERECIUC, RAMONA

Imperfect / Ramona Smereciuc – Brașov:

Creator, 2021

ISBN 978-606-029-476-4

© **EDITURA CREATOR**, 2021

PENTRU PREZENTA EDIȚIE

Str. Zaharia Stancu, Nr. 21A, Brașov, România

E-mail: editura@libris.ro

Tel.: 0720 539533

Libris
ȘT.O.IOSIF

Str. Mureșenilor nr. 14, Brașov, România

Tel.: 0268 477 799

E-mail: office@libris.ro

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

Editura **CREATOR** face parte din grupul de firme **Libris**

Imperfect

Precum zâmbetul care o ia razna
Diferit în fiecare colț al gurii
Dar îl vezi și te scoate din miști și cu ochii închiși
Precum adolescentul stângaci
Care se scaldă prima dată într-o nouă emoție
Ca să și-o poată defini
Precum stelele care s-au lipit anapoda de cerul
muntelui
Precum vinul neînvechit
Care începe să-și rotunjească savoarea
Odată ce a evadat din strugure
Precum apusul stingher pe care îl privești printre
gene
Pentru că azi te-a țintuit dar nu te-a surprins
Precum pasajul pe care abia l-ai citit
Și nu te lasă să mergi mai departe
Fiindcă ți-a creat o noua lume prin care te-ai
pierde doar ca s-o integrezi
Precum părul ei atunci când în graba firească

S-a întors mirată spre tine să te dojenească
Dar când ochii te-au întruchipat a înlemnit
Precum talia indecisă care îți se definește
Atunci când dansezi cu ea
Precum zborul, îndrăzneala, ori primul pas

Așa vreau să-mi fii,
Cum ești. Imperfect.

Știindu-te cred că imperfect e ultima formă de
s sofisticare.

(doi)

Eu am întins mâna prin zâmbetul tău. Dar tu,
Tu te-ai întors cu spatele o vreme ca să-ți
dai timp sa ajungi
La tine. Timpul s-a rostogolit apoi,
ghemuindu-se departe de noi.
S-a făcut mai întâi arici, însă apoi țepii au
devenit gânduri
Pendulând ezitant înainte, înapoi.
Am lăsat secunde să-mi spintece sângele
o vreme,
Apoi le-am împlânzit. Timpul și așteptarea
sunt acum
Delta cu care îmi șlefuiesc curgerea către
tine.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

(trei)

În romanul pe care mă tot îndemn să îl scriu
Sau, de fapt, în acela pe care l-am scris
deja într-un cotlon din mintea mea,
Oamenii se plimbă nestingheriți
Și îmi pictează fresce între inimă și plămâni
Încep să respir imagini în alb-negru
Dar sângele meu le colorează în funcție de
fiecare poveste în parte:
Una e turcoaz precum marea pe care am
găsit-o într-un iubit din adolescență,
Alta e arămie, precum părul care-mi
încadra cândva fața albă
Alta e un verde-algă precum ochii atunci
când lumina se aruncă în ei
Alta e mov precum gândurile care mă
consumă când nu ești
Și parcă am mai zărit una într-o paletă de
roșu și mi-am spus că trebuie să fie soarele
care se zbate spre apus.

Apoi toate culorile astea și-au temperat
împrăștierea
Și s-au recompus într-un ecran imens
alb-negru
Pentru că rațiunea le-a pedepsit rătăcirea.

Am vrut sa protestez dar Gremlinii mi-au
șters cu un semn protestul.

(patru)

și apoi m-am gândit la paradisul tău
și un fel de lumină mi-a îmbrăcat chipul alb,
indecis
s-a deschis o poartă imensă, cu sculpturi
complicate
iar eu mi-am spus că trebuie să fie
purgatoriul
și-atunci m-am împins înăuntru anticipând
voluptatea durerii
întinzându-mă întrebam de ce sunt în
aceeași junglă liane, tei și regina nopții
ce amprente olfactive m-au corelat cu
mintea ta seducătoare
apoi n-am vrut să mă mai întreb
am vrut doar să înaintez, să gust, să trăiesc
durerea mut

la marginea junglei mă aștepta focul
eram pregătită dar mi-am amintit că, de

fapt, nu poți fi niciodată pregătit
și m-am dăruit lui cu ochii larg deschiși
înăuntru
și am dirijat flăcările să-mi sigileze rănile
inutile
să-mi transforme-n cenușă bolovanul sisific
care crescuse înspăimântător
apoi am dansat cu focul și l-am împlânzit

dar cel mai greu a fost labirintul
pentru că temnița minții te zdrobește și
singura ta șansă e să te recompu din bucăți
ca apoi să găsești fisura prin care îi vei
face loc luminii.

și când am înțeles că noi, oamenii, ne
putem croi drum către orice paradis
se făcuse dimineață și m-am împotmolit în
dantela iridescentă a răsăritului.

(cinci)

și poate întotdeauna vei fi capriciul meu
poate voi pleca doar ca să mă întorc și mai a ta
poate mă voi pierde pe mări îndepărtate ca să
mă găsești – mesaj într-o sticlă -când alergi pe
țărni

poate că anii ne-au modelat precum olarul în
forme imperfecte

ca prin șlefuire să ne rotunjim întru celălalt
sau poate suntem doar un cuplu cu aceeași
poveste de dragoste repetabilă năzuind naiv
spre unicitate

poate suntem doar doua pietre din același
munte pe care cascada le-a aruncat aproape.

poate doar suntem.

sau poate nici măcar nu suntem ci doar
devenim.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

